

хора нѣма никакви идеи, но тѣхниятъ погледъ, тѣхното движение, тѣхниятъ стремежъ не е тѣй фиксиранъ въ извѣстна посока, както на земята. Христосъ като казва: „Азъ дойдохъ“, съ това Той не подразбира идването на единъ човѣкъ, а на една велика идея, и ние се лъжемъ, като мислимъ, че единъ човѣкъ идва или е дошълъ. Дойде нѣкой проповѣдникъ и ние казваме: „Той ще оправи свѣта“. Дойде Христосъ прѣди 2,000 години, и тогава казва: „Той ще оправи свѣта“, но свѣтътъ пакъ не се оправи, дойдоха слѣдъ него много други, свѣтътъ пакъ не се оправи, споредъ нашето схващане. Защо? — Защото свѣтътъ не се оправя тукъ, а на друго мѣсто. Азъ ще ви задамъ единъ въпросъ: когато единъ художникъ рисува една велика картина, дѣ отправя той ума си? — Въ платното и тамъ прави корекция. Идеята въ ума му е съвършена, но кѣто се проектира вънъ, на платното, тя не е тѣй съвършена, както въ ума. Слѣдователно, животътъ, който е вжтрѣ въ насъ, е съвършенъ. Казватъ, че животътъ на едни е свѣтски, а на други — духовенъ. Животътъ, самъ по себе си, не може да бѣде нито свѣтски, нито духовенъ, но когато животинското живѣе въ човѣка, той става свѣтски, а когато човѣшкото се проявява въ човѣка, той става духовенъ. Ако турите въ съсъмъ чиста вода нѣкое горчиво или сладко вещество, тя ще приеме неговия вкусъ, но това значи ли, че самата вода е сладка или горчива? Тя не е нито сладка, нито горчива — това не е разбиране — а вие я правите такава. Така е и съ хората: едни внесатъ въ чистия, божественъ животъ нѣкой елементъ, който го опорочва и го прави свѣтски, а други внесатъ доброто въ живота, и той става духовенъ. По тази причина нѣкои хора сж много духовни. А днесъ хората сж опорочили живота си, че азъ не виждамъ никаква разлика между духовнитѣ и свѣтскитѣ хора. Когато дойдатъ да защитятъ идеитѣ си и единиятъ, и другиятъ си държатъ кѣшитѣ, взиматъ наемитѣ си. Единиятъ минава за сладъкъ, а другиятъ — за горчивъ; горчивиятъ е такъвъ за хората, а не за себе си, и сладкиятъ е сладъкъ пакъ за хората, а не за себе си. Това сж понятия на хората. Слѣдователно, свѣтлината и тъмнината сж два процеса за разбиране на всички съществуващи отношения. Свѣтлината е ясно понятие, а